

Protestantse
Kerk

Protestantse gemeente te IJsselstein

Liturgie voor de online viering van zondag 23 augustus 2020, Elfde zondag na Trinitatis, tiende zondag van de zomer

Viering beschikbaar om: 10.00 uur op Kerkomroep

Na de dienst ook beschikbaar op www.pgij.nl

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Lector: Titia Krijger

Piano: Lineke Lever

➤ Heeft u iets voor de voorbeden in deze dienst?

Mail het naar E dienen@pgij.nl Dan krijgt het een plekje in deze dienst.

- De Paaskaars brandt
- Pianospel vooraf
- Welkom door de voorganger

Goede morgen hier in Ontmoetingskerk en thuis – waar dan ook!

Het is goed elkaar hier te ontmoeten.

Voor mij weer voor het eerst na de vakantie.

Het was goed die periode, maar bij thuiskomst kwam er al snel meteen weer veel op me af.

O.a. diverse uitvaarten.

Ik heb begrepen dat we nog niet één keer sinds de verruiming van de regels het maximale aantal kerkgangers konden ontvangen. Dat roept vragen op. Ook bij gemeenteleden. Wat wordt er van onze gemeente? Wat blijft er over van de kerkgangers die voor 15 maart kwamen?

Voorlopig denk ik: Het komt door de vakantie. Of omdat mensen angstig en onzeker zijn en het verstandiger vinden thuis te blijven. Of mensen vinden het wel makkelijk: thuis meeluisteren of luisteren op een ander geschikt moment.

Ik ga nu niet opporren om te komen. Dat is ieders eigen verantwoordelijkheid. Je maakt je eigen afwegingen gezien de situatie. Ik denk wél dat wij er van onze kant alles aan doen om het hier veilig te laten verlopen.

En verder: laten we samen zoeken naar mogelijkheden om in deze tijd onze gemeente overeind te houden en toekomstbestendig. Qua geloof, hoop en liefde. Qua menskracht. Qua financiën.

Ik ga in elk geval nu – samen met u onder de hoede van de goede God deze dienst beginnen.

Laten we ons toewijden in stilte en pianospel.

AAN HET BEGIN

- Toewijding door stil gebed en kort pianospel
- We gaan staan
- Groet en Bemoediging
- In de kerk klinkt en thuis zingen we: intochtslied: Psalm 138:2 en 4
- Gebed aan het begin

*(De weg die Gij mij wijst
Een gelukkig einde)*

*Here God,
de weg die U ons wijst,
de weg
van uw geboden en beloften,
de weg achter Jezus Christus aan –*

*geen gangbare weg,
waar zijn we aan begonnen,*

*vreemdelingen zijn we,
zo vraag je om moeilijkheden.*

*Die weg –
maar hoe hij ook loopt,*

*we zijn er zeker van:
nooit loopt hij dood.*

*Wij geloven U o God,
wij geloven U op uw woord.*

*Wat ons ook wacht,
uiteindelijk wacht ons*

een gelukkig einde.

Amen.

(Naar Bouma_Op adem komen_p23)

- We gaan zitten.
- In de kerk klinkt en thuis zingen we: Lied 835 Vers 1 en 3 op de piano, vers 2 gesproken door de lector
- Smeekgebed, besloten met het (samen zeggen) van *'Heer, ontferm U!'*

*Here God,
her en der hebben mensen in het spoor van Jezus het zwaar.
Als opkomen voor het Koninkrijk,
als ze inhaken op de woorden en daden van Jezus –
dan overkomt hen lijden en spot.
En soms zelfs de dood.*

*en o God, dan is er nog al het andere leed
dat ons overkomt.
ziekte, geweld, discriminatie, dood en nog veel meer.*

*God, hoort u
ons eigenlijk wel?
Raakt het u,
onze wanhoop, ons verdriet?*

*Ziet u het,
wanneer het leven
klappen aan ons uitdeelt?
Wanneer het noodlot toeslaat
en we het uitschreeuwen
van boosheid en pijn?*

*Soms lijkt het net
of onze woorden
in de lucht blijven hangen,
of er niemand is die ons hoort.*

*Laat ons ervaren dat u er bent, God.
Dat het u iets doet
wat een mens overkomt.*

*Daarom zeggen we samen:
'Heer, ontferm U!'*

(De klappen van het leven_zeg het maar gewoon_3_p30)

- In de kerk klinkt en thuis zingen we: een loflied: Lied 657:1, 3 en 4 via een clip:

<https://np-kroncrv-v2-staging.s3.amazonaws.com/Zolang-wij-ademhalen-Gedachtenisviering-Met-hart-en-ziel.mp4>

of:

<https://kro-ncrv.nl/protestant/inspiratie/download-liederen>

DIENST VAN HET WOORD

- Gebed om de opening van het Woord

(Navolging)

*Here God,
wij willen in het voetspoor
van Jezus gaan,
maar wij weten
waar die voetstappen zijn uitgekomen ...*

*Zullen wij de moed hebben
spot te ondergaan,
een kruis te dragen ...*

*In de Kerstnacht
zegt uw lichtengel:
vreest niet!*

*En ook op de Paasmorgen
klinkt helder zijn boodschap:
vreest niet!*

*Geef ons de kracht, Getrouwe,
de weg van Jezus te gaan,
ons in te zetten
voor het koninkrijk van zijn liefde,
moedig en blijmoedig,
vastberaden en vredelievend,
tot glorie van U, onze Schepper,
en tot geluk van mensen.
Laat uw woord daar ons bij bemoedigen en dragen.
Amen.*

(naar: *Inkeer. Gebeden* van Jaap Zijlstra, p. 63)

- Moment voor de kinderen

Ken je dat? Je rijdt met je ouders ergens naartoe, de routeplanner geeft keurig de weg aan en dan is er opeens iets: een omleiding, een weg afgesloten, de routeplanner was te oud en kent deze route niet. Hoe moet je dan verder? Wat doen je ouders dan? Krijgen ze ruzie? Gaan ze elkaar helpen?

In het verhaal van vandaag is Jezus op reis met zijn leerlingen.
Opeens blijkt dat het einde van de reis anders is.
Het is niet Jeruzalem, waar Jezus verder kan werken aan zijn Koninkrijk.
Maar het is Jeruzalem waar Jezus doodgaat.
Petrus is het er helemaal niet mee eens.
Hij maakt ruzie met Jezus.
Hij wil niet dat Jezus doodgaat.
Dat Jezus zo ook werkt aan zijn Koninkrijk,
dat Jezus zo mensen helpt,
dát ziet Petrus niet.
Nog niet.

- Schriftlezing: Matteüs 16:21-27 lector

21 Vanaf die tijd begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden door toedoen van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, en dat hij gedood zou worden, maar op de derde dag uit de dood zou worden opgewekt. 22 Petrus nam hem terzijde en begon hem fel terecht te wijzen: ‘God verhoede het, Heer! Dat zal u zeker niet gebeuren!’ 23 Maar Jezus keerde hem de rug toe met de woorden: ‘Ga terug, achter mij, Satan! Je zou me nog van de goede weg afbrengen. Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.’ 24. Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: ‘Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en mij volgen. 25 Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij, zal het behouden. 26 Wat heeft een mens eraan de hele wereld te winnen als hij er het leven bij inschiet? Wat zou een mens niet overhebben voor zijn leven? 27 Wanneer de Mensenzoon komt, in gezelschap van zijn engelen en bekleed met de stralende luister van zijn Vader, dan zal hij iedereen naar zijn daden belonen.

- In de kerk klinkt en thuis zingen we: Lied 941: vers 1 en 4 op de piano, vers 2 en 3 tussendoor gesproken door de lector

- Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Het is even een pittige ontmoeting tussen Jezus en Petrus.

Na zijn omzwervingen in het Noorden, zelfs tot in het buitenland toe, gaat Jezus op weg naar Jeruzalem. Hij staat voor een nieuwe beslissende etappe op zijn weg. De rondreizende rabbi, de mobiele meester begint vanuit Galilea aan zijn opgang naar Jeruzalem. Met alles wat daar gaat gebeuren.

Jezus legt uit dat er lijden van komt. Ja, zelfs de dood. Maar dan óók de opwekking op de derde dag. Jezus herkent zichzelf in wat vroeger geschreven werd over een knecht van God. Het zou niet makkelijk worden. Nee, een eenzame en pijnlijke weg ligt voor hem. Zó gaat hij doen wat God vraagt ten dienste van mensen. Maar Jezus gaat wel in het vertrouwen, dat de weg niet dood zal lopen. Maar juist dwars door de dood heen zal dringen. Er zal opwekking zijn. Nieuw leven.

Petrus herkent Jezus als belangrijke figuur in de lijn van God. Maar als Jezus dat lijden benoemt, dan beantwoordt dat totaal niet aan het vorstelijke beeld dat hij van Jezus heeft. En Petrus reageert uiterst menselijk. Zijn protest is fel. Maar ook is zijn solidariteit naar Jezus toe wel wat gemakkelijk uitgesproken.

De reactie van Jezus is niet minder fel. *“Ga achter mij, Satan!”* Daar zitten drie verwijten in naar Petrus. 1. Vóór mij uit ben je een hindernis en beneem je mij het zicht op de goede weg. 2. Achter mij is de plaats van een ware volgeling. 3. En in de aanspraak 'Satan' benoemt Jezus Petrus' gedachtegang als een verleiding, een verzoeking. Zoals ook aan het begin van de loopbaan van Jezus in de woestijn gebeurde. Petrus zou Jezus *“... nog van de goede weg afbrengen.”*

De weg van Jezus kan niet zonder lijden, sterven en opwekken. Dat hoort bij elkaar. Is niet apart te nemen. Niet los verkrijgbaar. Petrus moet niet denken aan wat de mensen willen, maar aan wat God wil. De mensen gaan voor een krachtige stoere held, een sterke man die in woord en daad triomfeert. God gaat voor iemand die niet in de eerste plaats aan zichzelf denkt, maar beseft dat God aan iedereen liefde en recht, geluk en vrede wil geven.

En dan legt hij het nog eens apart uit.

24. Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: ‘Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en mij volgen. 25 Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij, zal het behouden.

Ik maak er op attent dat het hier allereerst gaat om lijden en kruis in de gehoorzaamheid aan Jezus. Je bent geroepen, je gaat met Jezus mee, achter hem aan – en dan kan je leed overkomen. Het gaat dus niet eerst om het leed van een gestorven kind, van een dierbare. Of het leed van oorlog en geweld, van natuurkrachten. Van honger en dorst. Van armoede en discriminatie.

Het gaat om wat je overkomt als je voor Jezus kiest. Als je Hem vertrouwt, op zijn woorden en daden gelooft. Als je hem navolgt. Als je christen bent. Dan kan het zijn dat je leed wordt aangedaan, puur en alleen omdat je christen bent en dat uitwerkt in je leven.

Ik heb al wel vaker gezegd dat het onder ons misschien niet zo merkbaar is. Maar er zijn landen en situaties in de wereld waar je maar beter niet zegt dat je christen bent. Waar je te maken krijgt met kritiek en pesterijen. Of nog erger. Machthebbers kunnen christenen als een bedreiging zien. Juist omdat ze een ander gehoorzamen. Omdat ze in het spoor van Jezus niet opkomen voor de machthebber die alles en iedereen naar zijn hand zet. Maar juist ten dienste willen zijn van iedereen. En daarom dan andere keuzes maken. En niet dansen naar de pijpen van wie zogenaamd de baas is. Of denkt te zijn.

Jezus roept op jezelf te verloochenen. Leg dat niet uit als ontkenning van jezelf. Maar wel als oproep jezelf niet langer het middelpunt van je eigen wereld te laten zijn. Niet wat ik wil, niet mijn eigen verlangens en behoeften zullen dominant zijn. Dat leidt immers tot een heilloze wereld vol van de doorgaande strijd van de ego's. Het volgen op Jezus' weg wordt juist tot een verbindend element, sticht gemeenschap onder de navolgers. Die hebben nu een gezamenlijk doel: het komen van zijn Rijk, waar zijn wil gedaan wordt en zijn Naam recht gedaan. En het mooie is: dan komt iedereen tot zijn recht.

Wat Petrus wil is te vergelijken met die topmanager. Eerst verwaarloosde hij zijn gezin. Hij werkte zich kapot. Verrijkte zich schaamteloos. En uiteindelijk kwam hij er achter, dat er méér is in dit leven. Hij ging een week monnikje spelen bij de trappisten in de hoop, dat dan het grote licht wel in zijn leven zou komen. Maar hij vergat zelf zijn levenswijze te veranderen.

Durven wij iets van ons leven te laten om anderen meer leven te geven? Zijn wij erg teleurgesteld als onze kinderen zich anders ontwikkelen dan wij hadden gedroomd? Sta je meteen op als kwetsbare mensen in je buurt aandacht krijgen en jij je bedreigd voelt? Of schik je een beetje in ten dienste van andere mensen?

In dit verband vond ik een passend verhaal dat de thematiek verhelderd.

34 Ik moest vrijwillig gaan

Een Pools gezin werd tijdens de oorlog naar Duitsland gedeporteerd.

De grootvader was zo oud dat hij niet mee hoefde, maar hij ging toch. 'Ik ga vrijwillig, want ik laat mijn dochter en kleindochter niet in de steek', zei hij.

De kleindochter vroeg hem: 'Opa, wat is vrijwillig?'

Hij dacht na en zei: 'Dat is dat je iets niet moet en het toch doet'.

'Maar we moeten toch, anders waren we toch niet gegaan?' antwoordde het meisje weer.

De grootvader antwoordde: 'Ja, jullie moeten, maar ik hoefde niet en daarom ga ik vrijwillig'.

Het meisje dacht even na en zei: 'Maar dan moest je dus toch, want anders was je alleen thuisgebleven en wij hadden toch niet zonder jou kunnen gaan'.

Opa knikte: 'Daarom juist. Ik moest vrijwillig gaan'.

Vrijwillig moeten. Soms doe je dingen, omdat je vindt dat je ze moet doen, ook al zou je anders willen. Vrijwillig moeten is niet alleen voor Jezus weggelegd, maar iedereen krijgt er mee te maken. Mensen als de Poolse grootvader laten zich niet leiden door menselijke overwegingen. Ze kunnen niet anders. Ze laten zich leiden door wat God heeft doen opwellen in hun hart. Hoeveel pijn en moeite het ook kost, ze weten dat ze alleen langs die weg geluk kunnen vinden.

(Aangehaald in: *Imago*, uitgave 3, 1999, blz. 11.

Mat. 16, 21-27

René Hornikx, *Een huis vol verhalen*, p. 254)

Durven we vrijwillig een beetje van ons eigen leven in te leveren om anderen te doen opleven?

Het kan spannend zijn. Lastig en pijnlijk. Maar uiteindelijk zullen we delen in de opstanding van Jezus zelf. De weg naar het leven van Jezus wordt ook onze weg!

Amen.

- Meditatief moment: pianospel: Chopin, Prelude nr. 6

- In de kerk klinkt en thuis zingen we: Lied 841:3 en 4

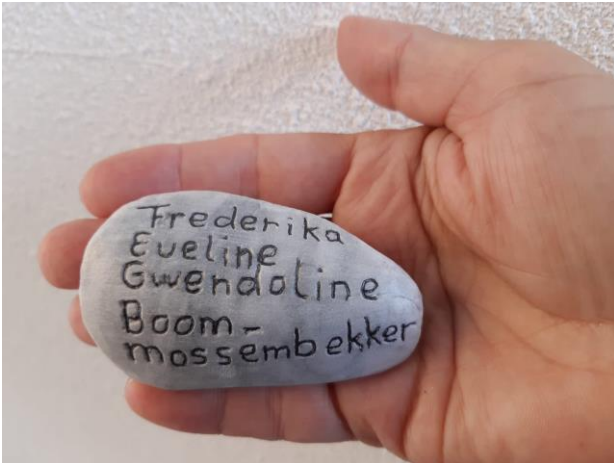
DIENST VAN HET ANTWOORD

- Voor de gebeden uit

- We gedenken (staande)

Gerritje Wendelena van Loenen en Frederika Eveline Gwendoline Boom –
Mossembekker (staande)

- We luisteren naar de melodie van Lied 730: *“Heer herinner U de namen ...”*

- Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

Dank

Zo vaak bidden wij om een einde aan het lijden,
 vanuit een verlangen naar zelfbehoud,
 vanuit een ongemak ten opzichte van onze lijdende naaste,
 vanuit een schuldgevoel ten opzicht van onze lijdende wereld.
 Maar leer ons, God, dat lijden bij het leven hoort.
 dat ieder mens een kruis te dragen heeft.
 Leer ons om ieder ons eigen kruis te dragen
 en niet de verantwoordelijkheid voor heel de wereld te voelen.
 Leer ons om niet langer op onszelf te focussen,
 op onze eigen angst, onze eigen verlangens, onze eigen hoop,
 maar oog te hebben voor een ander,
 voor diens kruis en voor diens draagkracht.
 Help ons te vertrouwen op een ander,
 die ook dragen kan wat er te dragen valt,
 en leer ons om alleen soms even mee te lopen en te dragen,
 als het te zwaar wordt om alleen te gaan.
 Help ons te vertrouwen dat het leven zin heeft
 dat U het hele leven draagt, dus ook elk kruis.

We bidden voor christenen en mensen overal die vanwege hun geloofsovertuiging worden vervolgd.

We bidden voor onze samenleving waar de tegenstellingen zo groot zijn.
 Waar politici en andere gezagsdragers op een ongehoorde manier worden
 aangepakt.
 Waar wantrouwen en kritiek de boventoon voeren.

Help ons om nuchter en kritisch waar nodig de adviezen op te volgen.
 Door afstand zijn we het meest nabij –
 hoe tegenstrijdig, hoe onverteerbaar ook.
 Maar heilzaam voor ieder.

Stil gebed

Onze Vader die in de hemelen zijt,
 uw Naam worde geheiligd;
 uw Koninkrijk kome;
 uw wil geschiede
 gelijk in de hemel alzo ook op aarde.
 Geef ons heden ons dagelijks brood,
 en vergeef ons onze schulden,
 gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren,
 en leid ons niet in verzoeking
 maar verlos ons van de boze.
 Want van u is het Koninkrijk
 en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid.
 Amen.

- Delen van de bloemengroet
- Inzameling van de gaven:

Omdat we niet kunnen collecteren in de eredienst vragen we u om uw collecte digitaal bij te dragen. We doen dat in het volle besef van onzekerheden bij gemeenteleden, ook op financieel gebied. Drie manieren om uw bijdrage te doen:

- U kunt uw bijdrage overmaken op de rekening van het College van Diakenen: NL43RABO0159278325 t.n.v. Diaconie Protestantse gemeente IJsselstein
- Via de website [Samen goed doen](#) komt u op een betaalpagina waar u uw gift via iDEAL kunt betalen.
- U kunt middels de QR-code betalen. U kunt met app (QR-lezer) de code lezen. Kies vervolgens voor ‘via de website’, zo komt u ook op de betaalpagina waar u via iDEAL uw bijdrage kunt overmaken.

Wij danken u van harte voor uw gift!

Namens het College van Diakenen en het College van Kerkrentmeesters:
 Jannie Schimmel en Daniëlle van den Houten.

AAN HET EINDE

- In de kerk klinkt en thuis zingen we het slotlied (staande): Lied 675
- Uitzending en Zegen

(Het ga je goed)

*Moge wat op je weg komt
jou tot zegen zijn:*

*de vreugde van de ontmoeting,
de pijn van de ontbering,
de tijd van de verwachting,
het genot van de volheid,
de kaalte van het gemis.*

Moge jouw leven anderen tot zegen zijn:

*dat je ogen met mildheid kijken,
dat je handen open zijn en opbouwen,
dat je luistert tot in het zwijgen,
dat je woorden oprecht zijn
en dat je in hart en nieren bewogen bent
om de mens op je weg*

*God zegene jouw weg,
moge jouw leven tot Gods eer zijn.*

(Andries Govaart)

- In de kerk klinkt en thuis zingen we: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)
- Pianospel